

Casa la Solella / Casa la Soleia

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Ronda de la Soleia, 46

Coordenades:

Latitud: 41.464009440644
Longitud: 1.8261632187531
UTM Est (X): 401973
UTM Nord (Y): 4590934

Classificació

Número de fitxa: 08222 - 224
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 1972
Estat de conservació: Regular
Protecció: Física
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Restringit
Ús actual: Científic/Cultural
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Sant Llorenç d'Hortons

Fitxes associades:

[Col·lecció d'art de Salvador Alibau](#)

[Col·lecció d'objectes del taller de Salvador Alibau](#)

[Fons documental de l'arxiu municipal de Sant Llorenç d'Hortons](#)

Autoria de la fitxa: Maria del Agua Cortés Elía, OPC Diputació de Barcelona

Data de registre de la fitxa: dg., 03/08/2025 - 11:09

Descripció

L'edifici que va ser residència de Salvador Alibau i la seva família, anomenat La Solella, respon a l'estructura dels xalets que es van construir els anys 1970 com a segones residències, concretament el 1972. L'edifici es troba voltat d'un jardí i disposa també d'una antiga piscina.

Té planta baixa, pis, un segon pis sota coberta i un porxo en el nivell inferior semi soterrani al que s'accedeix gràcies a la ubicació en un terreny disposat en terrasses. L'accés principal es realitza per la planta baixa a nivell del jardí, mentre que als porxos de la planta inferior s'accedeixen també a través d'un nivell inferior del jardí i no té comunicació directa per l'interior amb la planta baixa.

La casa era utilitzada com a habitatge, però també disposa d'espais destinats a magatzem de pintura i material a la planta baixa, i el taller situat a la planta sota coberta.

El taller és l'espai més emblemàtic, que disposa d'il·luminació des de quasi totes les façanes gràcies als grans finestrals perimetrals. En aquest espai era on treballava Salvador Alibau i per això compte amb diverses taules de treball, espai de magatzem de material per fer obra (paper, teles, pintures, material divers,), obra acabada, documentació diversa i biblioteca.

Observacions:

L'obra de Salvador Alibau ha sigut la d'un artista destacable en la seva especialitat. Tot i que es va iniciar i va dominar diverses tècniques artístiques, a partir de 1985 es va centrar en el treball artístic amb fibra de cel·lulosa, que va conèixer al Museu Molí Paperer de Capellades. Així va desenvolupar una tècnica que el va convertir en un referent en el camp de la creació d'obra en paper. La tècnica consisteix en utilitzar com a l'element de base la fibra de cel·lulosa i que li va permetre desenvolupar diversos tipus de tècniques, entre les que destaquen la submersió (la tècnica antiga que s'utilitzava per a la fabricació de paper amb un bastidor que agafa la matèria de cel·lulosa i aigua d'una gran tina) i l'entramat de fils (que permet subjectar la pasta de paper sobre una trama de fils), totes dues tècniques li van permetre crear diverses obres en paper i experimentar per aconseguir introduir novetats en la forma de produir-les. Per tal de desenvolupar la seva obra es va fabricar ell mateix l'instrumental per manipular la fibra (bastidors, tines, pinces, pinzells,) i maquinària necessària, com una pila holandesa de petit format que es conserva al seu taller, i els pigments que ell mateix elaborava per disposar de la seva pròpia paleta de colors.

La seva obra té diferents vessants, l'obra en paper o cel·lulosa, obra de pintura sobre tela, i escultures en paper i metall, com Evocació dels Països Catalans (2008), escultura situada al jardí Mercè Rodoreda de l'IEC.

Història

Salvador Alibau Arias (Barcelona, 1925–2012) va ser un artista plàstic català reconegut especialment per les seves obres amb fibra de cel·lulosa i pergamí inspirades principalment en la natura i la ciència. Va morir a Barcelona amb 86 anys.

Salvador Alibau és una figura clau de l'art contemporani català, innovador en l'ús de la cel·lulosa com a matèria principal, i profundament connectat amb conceptes naturals i matemàtics. La seva obra transita

entre la pintura i l'escultura, fusionant control i improvisació amb la matèria, i deixant un llegat durador mitjançant la seva Fundació, la seva obra en paper, algunes escultures i l'obra publicada. Va dedicar gran part de la seva carrera a la recerca plàstica amb paper i cel·lulosa, especialment entre les dècades de 1960 i 1990. Va desenvolupar la seva pròpia tècnica: aplicava capes de cel·lulosa a l'aigua i deixava que els moviments naturals del fluid definissin part de l'estructura final, combinant control i aleatorietat en una poètica de la matèria. També va desenvolupar obra pictòrica sobre tela. A finals de la seva vida va experimentar amb escultures en acer Corten, integrant el seu llenguatge plàstic en espais públics. Entre la seva extensa obra destaca la sèrie Matemàtica que va iniciar el 1996.

Entre 1944 i 1948 es forma a l'Escola Superior de Belles Arts de Barcelona. Entre 1949 i 1950 viatja a Roma, on estudia l'acadèmia di Belli Arti e Liceu artistico di Roma, i París. L'any 1956 obté el Gran Premio de la Diputació de Barcelona. L'any 1972 fixa la seva residència a Sant Llorenç d'Hortons (Alt Penedès) i retorna a l'activitat artística, que el va portar a ser considerat el creador amb paper més important i original del nostre país.

L'any 2011 va impulsar la creació de la Fundació Privada Salvador Alibau, amb els objectius de promoure, divulgar, estudiar, preservar i gestionar els drets de propietat intel·lectual derivats de les seves obres. Es va inscriure al Registre de Fundacions de la Generalitat de Catalunya amb el número 2663. Un dels objectius de la Fundació va ser transferir-ne treballs a institucions com l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) que formaven part de la institució, entre les quals destaca l'escultura Evocació dels Països Catalans, instal·lada al jardí Mercè Rodoreda de la seu de la institució. La seu de la Fundació era la casa de La Solella de Sant Llorenç d'Hortons; els estatuts també determinaven els òrgans de govern formats pel president vitalici (Salvador Alibau), 10 membres designats pel fundador i, a la mort d'aquest, pel patronat; l'Institut d'Estudis Catalans i l'Ajuntament de Sant Llorenç d'Hortons.

El 28 de febrer de 2025 es va fer la dissolució i liquidació de la Fundació Privada Salvador Alibau i es van activar els procediments recollits en els seus estatuts fundacionals que recollien la voluntat de l'artista, i especificaven que si mai es dissolia la Fundació, els seus actius havien de passar a mans de l'Ajuntament. L'alcalde de Sant Llorenç d'Hortons, va signar davant de notari l'acceptació del patrimoni romanent de la dissolució de la Fundació el mateix any 2025. Des de llavors la casa i la col·lecció d'art i d'objectes ha passat a propietat municipal.

Bibliografia

ALIBAU, Salvador (2000). Alibau, obra, i tècnica de la fibra de cel·lulosa. Arola Editors. Barcelona.

PI de CABANYES, Oriol (2001). La matemàtica en la pintura de Salvador Alibau; dins SCM / Notícies, butlletí de la Societat catalana de Matemàtiques, núm. 16, desembre de 2001. Institut d'Estudis Catalans, Barcelona, pàgs. 10 a 12.

Enllaços d'interès:

<http://www.alibau.cat/>

